

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/142/2015
Identifikačné číslo spisu:	7015200231
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7015200231.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ A. C., bytom Z., právne zastúpený Mgr. Ing. Petrom Holéczym, advokátom, so sídlom Vojenská 5, 040 01 Košice, 2/ N. C., bytom Z., 3/ S. C., bytom Z., proti žalovanému Okresnému úradu Košice, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Komenského 52, 041 26 Košice, o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OVBP2-2015/004887 zo dňa 19.01.2015, konajúc o odvolaní žalobcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/21/2015-38 zo dňa 05. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/21/2015-38 zo dňa 05. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250d ods. 3 a § 104 ods. 1 prvá veta zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) konanie vo veci žaloby o preskúmanie žalovaného rozhodnutia, ako aj konanie o žiadosti žalobcov o vydanie predbežného opatrenia, ako celok zastavil.

Krajský súd rozhodnutie odôvodnil tým, že vylúčenie preskúmavania zákonnosti správneho rozhodnutia zo súdneho prieskumu musí byť výslovné a platí to aj pre vylúčenie preskúmavania zákonnosti postupu správneho orgánu. V danom prípade je podľa názoru krajského súdu zrejmé, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je svojím charakterom predbežné rozhodnutie, pretože žalobcom s okamžitou platnosťou bolo uložené zastaviť vykonávanie všetkých stavebných prác na predmetnej stavbe, na predmetných pozemkoch, až do doby nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktoré bude výsledkom konania buď v zmysle ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, alebo výsledkom konania podľa ustanovenia § 88a stavebného zákona, teda ktorého výsledkom bude buď odstránenie stavby, alebo dodatočné povolenie predmetnej stavby stavebníkom.

Vzhľadom na vyššie uvedené, ako i vzhľadom na charakter rozhodnutia žalovaného, možno podľa názoru krajského súdu dospieť k záveru, že ide o individuálny správny akt správneho orgánu, ktorý má charakter predbežnej povahy, ktorým nie sú porušované základné práva a slobody žalobcu, pretože tak by sa mohlo stať až po rozhodnutí, ktoré žalovaný vydá v zmysle ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona a až v takomto prípade by mohli byť porušené základné subjektívne práva a slobody žalobcu, pričom až proti takémuto rozhodnutiu žalovaného by žalobcovia mali možnosť domáhať sa súdneho prieskumu na príslušnom súde.

Krajský súd ďalej uviedol, že ak by došlo k vydaniu rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 88a stavebného zákona, v takom prípade by nemohli byť porušené základné subjektívne práva a slobody žalobcov.

Pokiaľ sa žalobcovia domáhali svojou žalobou vydania predbežného opatrenia v správnom súdnictve, tak k tomuto ich návrhu krajský súd uviedol, že v správnom súdnictve sa uplatňuje právny princíp odkladu vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, ide však o návrhové konanie, priamo závislé od dispozičného práva účastníka konania podať taký návrh. Súd o ňom z úradnej povinnosti nerozhoduje. Inštitút odkladu vykonateľnosti podľa ustanovenia § 250c O.s.p. a predbežného opatrenia podľa ustanovenia § 74 - § 77 O.s.p. nemožno stotožňovať. Platí tu zásada *lex specialis derogat legi generali*, to znamená, že špeciálny zákon, alebo ustanovenie ruší všeobecný zákon alebo ustanovenie. Špeciálnym ustanovením je tu § 250c O.s.p., ktorý upravuje odklad vykonateľnosti.

Inštitút predbežného opatrenia je systematicky zaradený do druhej časti O.s.p, ktorej ustanovenia sa však pre správne súdnictvo nepoužijú vôbec. Nemožno preto o jeho vydanie v správnom súdnictve žiadať. Ak aj dôjde k žiadosti o vydanie predbežného opatrenia, jediným možným spôsobom rozhodnutia súdu o takejto žiadosti je zastavenie konania pre nedostatok podmienky konania v zmysle ustanovenia § 104 ods. 1 O.s.p.

Vzhľadom na zastavenie konania krajský súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vo včas podanom odvolaní žalobca 1/ navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil uznesenie krajského súdu, ako aj rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, všetky ako predčasné a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

Žalobca 1/ má za to, že krajský súd v konaní neprihliadol na spory vedené na Okresnom súde Košice II sp. zn. 20C/12/2013 a sp. zn. 17C/114/2010, ktoré sa týkajú tých istých nehnuteľností ako konanie vedené na krajskom súde sp. zn. 6S/21/2015. Žalobca zároveň vytýka krajskému súdu, že sa nevenoval prvostupňovému rozhodnutiu Mesta Košice zo dňa 13.10.2014 a tomu, čo predchádzalo vydaniu tohto rozhodnutia. V odvolaní žalobca 1/ napáda aj rozhodnutie žalovaného, ktorý nebral do úvahy námietky žalobcu 1/ proti prvostupňovému rozhodnutiu. Záverom žalobca 1/ namietal, že sa krajský súd nezaoberal vecou meritórne, ale len procesne.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu 1/ nie je možné vyhovieť.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 248 písm. a) O.s.p. súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil, a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že Mesto Košice rozhodnutím č. A/2014/18752-3/IV/ŠVE zo dňa 13.10.2014 s okamžitou platnosťou zastavilo stavebníkovi žalobcovi 1/ podľa § 102 ods. 2 stavebného zákona v súlade s ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní vykonávanie všetkých stavebných prác na stavbe: „RODINNÝ DOM“, na Z., na pozemkoch parc. č. 2941/1 a 2941/2 (evidované v registri „C“) v kat. území A., až do doby nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktoré bude výsledkom konania v zmysle § 88 ods. 1 písm. b) a § 88a stavebného zákona o odstránení stavby, resp. o dodatočnom povolení predmetnej stavby.

Na odvolanie žalobcu 1/ žalovaný rozhodnutím č. OU-KE-OVBP2-2015/004887 zo dňa 19.01.2015 zmenil rozhodnutie Mesta Košice č. A/2014/18752-3/IV/ŠVE zo dňa 13.10.2014 v jeho výrokovej časti tak, že stavebníkmi sú žalobcovia 1/, 2/, 3/.

V predmetnej právnej veci sa krajský súd zaoberal otázkou, či rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo zastavené vykonávanie všetkých stavebných prác na stavbe rodinného domu až do doby nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktoré bude výsledkom konania v zmysle § 88 ods. 1 písm. b) a § 88a stavebného zákona, je v prieskumnej právomoci súdu vzhľadom na ustanovenie § 248 písm. a) O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací má za to, že Krajský súd v Košiciach ako súd prvého stupňa rozhodol správne, keď konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil. Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a odôvodnenie len dopĺňa na zdôraznenie jeho správnosti.

Odvolací súd konštatuje, že z generálnej klauzuly, na ktorej je správne súdnictvo koncipované, vyplýva, že kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Negatívnou enumeráciou (§ 248 O.s.p.) sú potom kvantitatívne vyčlenené rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré súdnemu rozhodnutiu nepodliehajú. Ide o také rozhodnutia, ktoré upravujú určité fázy správneho konania len priebežne, pretože v konaní vo veci samej sa za splnenia zákonných podmienok bude pokračovať ďalej, prípadne také, ktoré sa nedotýkajú práv a právom chránených záujmov a povinností fyzických a právnických osôb.

Rozhodnutie správneho orgánu predbežnej povahy, ktoré je vylúčené zo súdneho prieskumu podľa ustanovenia § 248 písm. a/ O.s.p. musí kumulatívne spĺňať nasledujúce znaky:

- musí ísť o rozhodnutie správneho orgánu vo veciach verejnoprávných, ktoré dočasne alebo predbežne upravujú pomery fyzických alebo právnických osôb, zabezpečujú určité veci alebo osoby, alebo dočasne fixujú určitý právny stav (materiálny znak),
- proti tomuto rozhodnutiu alebo proti jeho dôsledkom musí mať každá fyzická alebo právnická osoba, ktorej subjektívne práva boli rozhodnutím dotknuté, možnosť brániť sa v konaní pred správnym orgánom, ktorý vo veci rozhoduje s konečnou platnosťou (procesný znak).

Podľa názoru najvyššieho súdu je zrejmé, že rozhodnutie žalovaného je svojím charakterom rozhodnutím predbežnej povahy, pretože žalobcom bolo uložené s okamžitou platnosťou zastaviť vykonávanie všetkých stavebných prác na predmetnej stavbe na pozemkoch v rozhodnutí uvedených, a to až do doby nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktoré bude výsledkom konania buď v zmysle ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b) alebo výsledkom konania podľa § 88a stavebného zákona, teda ktorého výsledkom bude buď odstránenie stavby, alebo dodatočné povolenie predmetnej stavby stavebníkom.

V tomto prípade ide o individuálny správny akt správneho orgánu, ktorým nie sú porušované základné práva a slobody žalobcov, ale mohli by byť porušené rozhodnutím, ktoré žalovaný vydá neskôr v zmysle § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona. Až takýmto meritórnym rozhodnutím by mohlo dôjsť k porušeniu subjektívnych práv a slobôd žalobcov, a teda proti takémuto rozhodnutiu žalovaného by mohli žalobcovia využiť možnosť súdneho prieskumu rozhodnutia na príslušnom súde.

Najvyšší súd konštatuje, že námietky uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, a preto ich vyhodnotil ako bezpredmetné.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.